Iacov 1:19-27, Păcatul superficialităţii ! 11.02.2018

Drag ascultător te invit să iei Cuvântul Domnului în serios. Îţi promit că dacă îl vei lua în serios, Acesta îţi va schimba mintea, inima şi întreaga viaţă.
Nu vorbi doar din Cuvântul Lui, despre Cuvânt, ci pe lângă vorbă, treci şi la aplicaţia personală. Dacă doar vei vorbi despre Scriptură, sau chiar vei lua apărarea Scripturii, dacă nu o iei pentru tine personal şi nu trăieşti credinţa, mă tem că vei fi doar un spectator la mântuire, şi nu un împlinitor cu fapta.

Cum să iei în serios Cuvântul Domnului:

A. Primeşte Cuvântul lui Dumnezeu cu smerenie.v.21 „primiţi cu blândeţe Cuvântul sădit în voi". Aici Cuvântul este asemănat cu o sămânţă. Ştim din pilda Semănătorului că din 4 feluri de pământ, doar acela care a fost pregătit, va aduce rod, celelalte deşi au încercat ceva, nu au ajuns la transformare. De aceea pentru că pământul reprezintă inima omului, o inimă pregătită să primească, va fi gata să treacă prin acest proces al naşterii, creşterii şi al transformării.

Cum arată omul smerit: v.19

a) grabnic la ascultare,
b) încet la vorbire,
c) zăbavnic la mânie.

a) grabnic la ascultare

I: Se spune că o mamă dormea profund lângă soţul ei care sforăia foarte tare, dar se trezea de îndată ce copilul ei mic scâncea. La ce ai urechea setată?

I: Un indian mergea împreună cu un prieten al său, prin centrul New York-ului. Era spre înserat, dar străzile erau pline de oameni. Maşini claxonând, taximetre ce luau curbele cu viteză, sirene ce se apropiau, sau se depărtau, toate aceste sunete, ale oraşului, formau un „concert" asurzitor.
Deodată, indianul a spus:
– Am auzit un greiere.
– N-ai cum să auzi un greiere în tot vacarmul ăsta, i-a raspuns prietenul.
– Sunt sigur că am auzit un greiere, a insistat indianul.
– Asta-i nebunie, a spus prietenul, nu se aude nimic de felul acesta.
Indianul a ascultat cu atentie un moment, după care a trecut strada, spre o zonă, unde se aflau caţiva copaci.
A căutat împrejur prin iarba, şi a găsit micul greiere. Prietenul său a rămas uimit.
– E incredibil! Trebuie să ai un auz supraomenesc!

– Nu, a spus indianul. Urechile mele nu sunt diferite de ale tale. Totul depinde de ce asculţi cu ele.
– Dar nu se poate, a continuat prietenul. Eu n-aş putea auzi un greiere în acest vacarm!
– Depinde de ceea ce este important pentru tine, a venit imediat raspunsul. Dă-mi voie sa-ţi arăt!
A bagat mana în buzunar, şi a scos câteva monede, pe care le-a lăsat sa cadă, pe caldarâm. Atunci, cu tot zgomotul asurzitor al oraşului, au remarcat că toţi oamenii de pe o raza de 5 metri, au întors capul, privind in jur dacă nu cumva banii căzuţi erau ai lor.
– Intelegi ce am vrut sa spun? a continuat indianul. Totul depinde de ceea ce este important, pentru tine.

În prima parte a capitolului am spus că vom ajunge înţelepţi printr-un proces, dacă acceptăm *doar* voia Lui. Sunt multe voci astăzi prin care sunt chemaţi oamenii la ei, dar: „Oile mele ascultă glasul Meu, El le cunosc pe nume, şi ele vin după Mine; nu se duc deloc după un străin”.

b) încet la vorbire. Nu te certa cu Dumnezeu, nu te aprinde. Ai grijă că ai două urechi şi doar o gură.

c) Zăbavnic la mânie. Fr. Wurmbrand spune că odată s-a mâniat pe soţia lui, dar a uitat şi şi-a adus aminte după vreo 20 de ani, si a zis:”nu-i mai zic acum nimic”. Mânia omului de obicei nu lucrează, nu produce neprihănire, spre deosebire de mânia Lui Dumnezeu. El se mânie când vede păcatul, dar tot El vine şi cu rezolvarea.
De aceea lepădaţi orice necurăţie (greek=ceara din urechi care te împiedică să auzi), şi primiţi cu smerenie, cu blândeţe Cuvântul sădit în voi. Doar aşa va ajunge să germineze sămânţa Cuvântului.

B. Răspunde corespunzător Cuvântului sădit în inima ta. v.22,23. Ascultă cu scopul de a pune în practica imediat cum auzi: împlinitori nu doar ascultători. Apoc.1:3”ferice de cine: citeşte Biblia, de cel ce ascultă şi păzeşte cele scrise în ea”.
Rugaţi-vă să nu aveţi urechi tip tunel, adică ne intră pe o ureche şi ne iese Cuvântul imediat pe cealaltă.

I: Trei prieteni au plecat la vânătoare: unul era avocat, altul era medic, iar cel de-al treilea era predicator. Mergând ei prin desiş deodată, văd un cerb frumos. Parcă la comandă toţi trei au tras în acelaş timp şi au doborât animalul. Dar era o problemă,

cine a omorât de fapt animalul?! Se uitau analizau, se ciondăneau între ei, ba că eu am tras mai repede, eu sunt mai dibaci..în fine, nu ştiau cum să rezolve enigma. Trecând pe acolo un specialist a fost chemat şi el veni la animal îşi aruncă ochii, şi în câteva secunde spuse:"da, e simplu, predicatorul l-a împuşcat". Păi cum ţi-ai dat seama aşa de repede? Păi glonţui i-a intrat pe o ureche şi i-a ieşit pe cealaltă.

Un om nu este spiritual pentru că merge la biserică. Priviţi vă rog la v.22"fiţi împlinitori, nu numai ascultători, înşelându-vă *singuri*..".

Mai sunt şi alţii care vă pot înşela, dar aici în v.22, şi v.26 omul se înşeală singur.

Dacă asculţi dar nu faci, te asemeni cu cel ce se uită puţin în oglinda de la ieşire, de pe hol, să vadă dacă e în regulă, dar după ce a ieşit din casă uită imediat ce trebuia remediat. De fapt acest om nu citeşte Biblia, (o altă metaforă - oglinda) nu merge la biserică cu scopul de a se vedea pe el însuşi, ci cu alte scopuri.
Şi dacă a fost atins vreun pic de Cuvânt, uită repede îngrijorat fiind de cele lumeşti.

În contrast este cel ce îşi adânceşte privirile, cel ce este avid după Cuvânt, cu scopul de a stărui în ascultare. Primul semn al celui ce-L primeşte pe Domnul este că după ce-L primeşte are multe întrebări legate de viaţa lui, are nevoie de sfaturi din Scriptură. El nu uită îndată cum era, de fapt nu uită niciodată.Toată viaţa lui va fi recunoscător pentru harul iertării. El ia în serios viaţa de credinţă. Examinează cu atenţie, se adânceşte, aprofundează. Imaginea în original este a unei persoane care se apleacă să vadă mai bine, vrea să vadă în detaliu, dar nu ca Fariseii, ci cu scopul de a fi transformat. 2 Cor.3:18

De aceea spune împreună cu mine:"vorbeşte Doamne, căci robul tău ascultă"!

After toată această ascultare, urmează trei răspunsuri:

1.v.26. *Autocontrolul* – îşi înfrânează limba. Iacov 3:2 "îşi ţine în frâu tot trupul." Dacă nu este autocontrol, atunci auzirea a fost superficială, şi inima este înşelată – o religie zadarnică.

Apropos, ce religie ai? Vie sau zadarnică!? Curată sau întinată!? Este ea trăită înaintea Lui Dumnezeu, sau înaintea omenilor?

You can not talk the talk if you not walk the walk!

Ori vorbeşte cum ţi-e portul, ori te poartă cum ţi-e vorba!

2. *Altruism*.v.27a. Dacă Îl iubim pe Domnul iubim şi pe ceilalţi membri din familia Lui.

3. *Puritate spirituală*.v.27 „să ne păzim neîntinaţi de lume”. Rom.12:1,2.
Nici un fel de amestec cu lumea, nu înseamnă să evităm lumea să trăim pustnici, pentru că Domnul Isus tocmai acolo ne-a trimis, în lume, dar să fim lumini şi sare, ţinând sus Cuvântul Evangheliei, dar să avem grija şi la noi.

Singura metodă de schimbare a oamenilor, a omenirii este Sfânta Scriptură. Orice altceva se încearcă, va da greş şi oamenii se vor face mai răi, nu mai buni.

Concluzia:Ascultare şi împlinire!

I: era odată doi oameni care se plimbau cu un avion mic. Pilotul era de 53 de ani, iar pasagerul prietenul lui,era de 81 de ani. Zburând ei, pilotului i s-a făcut rău şi a leşinat. Bătrânul îngrozit a văzut cum avionul o ia în jos. Atunci el a lansat repede un SOS şi cineva l-a auzit, şi i-a spus aşa:”am înţeles că nu ştii cum să pilotezi un avion, de aceea va trebui să faci exact ce îţi spun eu”, Aşa a făcut şi fiind flancat de alte doua avioane care au auzit SOS-ul a putut ateriza în siguranţă.
Dragii noştrii, faceţi exact ce spune Sfânta Carte, şi veţi ajunge la limanul ceresc, Amin!